

Η Νεώτερη Ιστορία του Διστόμου σημαδεύεται από το γεγονός της Σφαγής της 10ης Ιουνίου 1944.

Πριν φτάσουμε όμως στο γεγονός αυτό που αναλύεται σε [ειδικό τμήμα](#) του site, αναφέρουμε διάφορα σημαντικά γεγονότα μέσα στον 19ο-20ο αιώνα με ιδιαίτερη σημασία.

Το 1897, Διστομίτες λαμβάνουν μέρος στον τότε Ελληνοτουρκικό πόλεμο, ενώ το 1915 η περιοχή σπαράσσεται από τον Πανελλήνιο διχασμό των βενιζελικών-αντιβενιζελικών. Το 1935 εκλέγεται βουλευτής με το Λαϊκό κόμμα και διατελεί **Πρόεδρος της Ελληνικής Βουλής Κίνιας**, ο Διστομίτης **Ιωάννης**.

Το 1936 ο Διστομίτης **Βασίλειος Λελούδας**, βρίσκεται στην Ισπανία κατά τη διάρκεια του Ισπανικού εμφυλίου και πολεμά εναντίον του Φράνκο που ήθελε να καταργήσει τη νόμιμη κυβέρνηση. Τα ίχνη του χάθηκαν από τότε.

Η προσφορά της περιοχής Διστόμου ήταν **τόσο σημαντική στην αντίσταση κατά των κατακτητών στην περίοδο 1940-1944 που οι Γερμανοί ναζιστές γύρευαν μια αφορμή για να αντεκδικηθούν για τις μεγάλες και ταπεινωτικές τους ήττες στην περιοχή**.

Χαρακτηριστικές φάσεις της αντίστασης είναι οι ακόλουθες:

Τον Ιούλιο μέχρι τον Αύγουστο του 1943 αντιστασιακές ομάδες του Διστόμου, Στειρίου και Αντίκυρας αντιστέκονται στη διέλευση ισχυρών, ιταλικών και γερμανικών δυνάμεων στη χαράδρα της Στενής με αποτέλεσμα να προξενήσουν σημαντικότερες απώλειες στον εχθρό. Η τοποθεσία, λόγω της σπουδαιότητας της μάχης αυτής και λόγω των μεγάλων απωλειών των δυνάμεων κατοχής, **ονομάσθηκε μικρό Στάλινγκραντ**.

Στις 24 Απριλίου του 1944 στην περιοχή [Καρακόλιθος](#) , για αντίποινα σε άλλη ενέδρα αντιστασιακών ομάδων, εκτελούν τις πρωινές ώρες, 110 όμηρους πατριώτες από τις φυλακές Λειβαδιάς, μεταξύ των οποίων και τέσσερις Διστομίτες το δε απόγευμα της ίδιας μέρας άλλους 24 ομήρους.